

РЕШЕНИЕ

№ 25600

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2685** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена ВРИД председател на Комисията за защита на потребителите, чрез гл. юрк. М. М., срещу Решение № 146/13.01.2026 г., постановено по НАХД № 12138/2025 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 132 състав, отменящо издаденото от касатора Наказателно постановление № 007362/16.07.2025 г.

В жалбата е поддържано становище за неправилност на обжалвания съдебен акт. Изразено е несъгласие с изводите на съда за противоречие между нарушена и санкционна норма. Неправилен бил и извода досежно момента на извършване на нарушението. Твърди се, че решението е необосновано, като се иска отмяната му и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в подходящ размер. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендираните от ответника по касация разноски.

Ответникът – ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО КД, чрез адв. В. Г., в депозиран отговор на касационната жалба, поддържа становище за неоснователност на същата и моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата. След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шести касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от

надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че с писмо изх. № Ц-03-1641/11.02.2025 г. от Председателя на КЗП до дружеството, било указано, че дружеството следва в срок от 3 работни дни от получаване на писмото да представи информация и документи, установяващи доставните и продажните цени на всички видове стоки, посочени в приложението към писмото, за периода от 01.01.2022 г. до 31.01.2022 г. и от 01.01.2025 г. до 31.01.2025 г. В писмото било посочено, че искането е във връзка с правомощията на КЗП, предвидени в чл. 192, т. 2 и чл. 192а, ал. 1, т. 1 ЗЗП. Липсвали обаче доказателства за датата на връчване на писмото, но видно от писмо с вх. № Ц-03-1641/14.02.2025 г. същото е било връчено най-рано на 13.02.2025 г. на дружеството.

С писмо с вх. № Ц-03-1641/14.02.2025 г. дружеството оспорило, че в кръга от правомощия на КЗП са налице такива, които предполагат упражняване на контрол върху ценообразуването на търговците и предполагат достъп до изисканите информация и документи, поради което е отправено искане до КЗП за изрично посочване на контролните правомощия на Комисията за позоваване на чл. 192, т. 2 и чл. 192а, ал. 1, т. 1 ЗЗП във връзка с дадените указания.

В писмо с изх. № Ц-03-1641/14.02.2025 г. от Председателя на КЗП до дружеството било посочено, че на основание чл. 192, т. 2 и чл. 192а, ал. 1, т. 1 КЗП Комисията може да изисква документи във връзка с осъществявания от нея контрол и такива, свързани пряко или косвено с нарушение на КЗП, като исканата от дружеството информация попадала в този обхват. Отново липсват данни за връчване на дружеството на посоченото писмо.

С писмо с изх. № Ц – 03- 1641/18.02.2025 г. от Председателя на КЗП до ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО КД било указано, че дружеството следва в срок от 3 работни дни от получаване на писмото да представи информация и 3 документи, установяващи доставните и продажните цени на всички видове стоки, посочени в приложението към писмото, за периода от 01.01.2022 г. до 31.01.2022 г. и от 01.01.2025 г. до 31.01.2025 г., като към писмото в табличен вид били посочени видовете стоки с мерни единици и диапазон и формата на изисканата информация.

С покана с изх. № Ц-03-1641/20.02.2025 г., връчена на ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО КД на 24.02.2025 г., дружеството било поканено за явяване за съставяне на АУАН на 25.02.2025 г.

На 25.02.2025 г. „главен инспектор“ в КЗП съставил АУАН № 007362/25.02.2025 г. срещу ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО КД. В акта било прието, че с писмо с изх. № Ц-03-1641/11.02.2025 г., получено от ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО КД на 12.02.2025 г. били изискани документи и информация, но с бездействието за предоставянето им жалбоподателят нарушил разпоредбата на чл. 230д, предл. 1, вр. чл. 192, т. 2 и чл. 192а, ал. 1, т. 1 ЗЗП да не възпрепятства длъжностните лица при осъществяване на правомощията им да изискват необходимите документи при осъществявания от тях контрол. Посочено е, че нарушението е извършено на 18.02.2025 г. в [населено място]. В края на акта е обозначено, че е била нарушена разпоредбата на чл. 192а, ал. 1, т. 1 ЗЗП, вр. чл. 230д, предл. 1 от ЗЗП.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено от Председателя на КЗП обжалваното наказателно постановление. С него на ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО КД за нарушение на разпоредбата на чл. 192а, ал. 1, т. 1 от ЗЗП и на основание чл. 230д от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000,00 лева. НП е връчено на жалбоподателя на 01.08.2025 г

За да отмени наказателното постановление съставът на районния съд е приел, че при съставянето

на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неточно описание на нарушението, а именно в АУАН и НП е посочено, че чрез бездействие търговецът е нарушил задължението си по чл. 230д, предл. 1, вр. чл. 192, т. 2 и чл. 192а, ал. 1, т. 1 от ЗЗП, като в края на актовете се твърди, че нарушена е разпоредбата на чл. 192а, ал. 1, т. 1 ЗЗП, но основанието за налагане на санкцията е разпоредбата на чл. 230д ЗЗП. На следващо място са развити съображения за неправилно посочване на датата на нарушението.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 192, т. 2 ЗЗП длъжностните лица на контролните органи по чл. 191 имат право да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол. Според чл. 192а, ал. 1, т. 1 с.з. длъжностните лица от Комисията за защита на потребителите имат право и на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа.

Съгласно посоченото основание за налагане на имуществената санкция за възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл. 192 и 192а и за неизпълнение на разпореждане по чл. 192а, ал. 1, т. 2 и ал. 2 на лицата се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв.

В НП е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 192а, ал. 1, т. 1 ЗЗП, вр. чл. 230д, пред. първо от с.з., които разпоредби регламентират право на длъжностните лица от Комисията за защита на потребителите на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа. Действително в писмото на л. 30 от въззивното дело е посочено, че на основание чл. 192, т. 2 и чл. 192, ал. 1, т. 1 ЗЗП се изисква информация и документи установяващи доставните и съответно продажните цени за всички видове стоки, посочени в приложението към писмото, за периода от 01. до 31 януари 2022 г. и от 01. до 31 януари 2025 г. и да представи информация за причината на какво се дължи повишаването на цените на стоките, „за периода от 2022 г. до сега“. Правомощието на комисията по чл. 192а, ал. 1, т. 2 ЗЗП да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения на този закон, които са му известни, не би могло да се приеме за валидно правно основание за изискването на информацията. Това е така, защото в случая не се твърди да е извършено нарушение от страна на дружеството, за което да се изисква да представи сведения, а справка, съществена по обем, касаеща повишение на цените. Повишението на цените само по себе си не е нарушение, във връзка с което да се искат сведения.

На следващо място, напълно се споделят доводите на районния съд по отношение датата на нарушението и на основание чл. 221, ал. 2 АПК касационната инстанция препраща към тях. Липсват доказателства за датата на която писмото от 11.02 е връчено на дружеството. Отговорът на дружеството е от 13.02, поради което правилно съдът е посочил като възможна най-ранна дата за получаване на писмото, при липса на доказателства за по-ранно връчване. В този случай към 18.02.2025 г. дружеството все още не е било в забава, поради което и няма как да се приеме, че нарушението е извършено на тази дата.

В обобщение обжалваният съдебен акт не страда от визираниите в жалбата пороци, поради което следва да бъде оставен в сила. При този изход на спора ответникът по касация има право на разноски, но липсват доказателства такива да са били направени, включително и за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което и съдът не следва да присъжда такива.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 146/13.01.2026 г., постановено по НАХД № 12138/2025 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 132 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: